"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- କେବେ ହେଲେ ମିଥ୍ୟା ଅହଂକାରରେ ଆସ ନାହିଁ, ଏହି ରଥର ମଧ୍ୟ ପୂରା-ପୂରା ସମ୍ମାନ ରଖ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଦ୍ମାପଦମ୍ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କିଏ ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କିଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯାହାଙ୍କର ଚାଲି-ଚଳଣ ଦେବତାତୁଲ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ପଦ୍ମାପଦମ୍ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ । କେହି-କେହି ତ ମହାନ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି । ସୁଖ ଦେବା ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ନିଜର ଭଲ ଭାବରେ ଯତ୍ନ ନିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦିଅ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏହି ପାଠଶାଳାରେ ବସି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ମନରେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍□ର୍ଗର ପଦ ପାଉଛୁ । ଏପରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଯଦିଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତ ଏକା ପରି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନମ୍ବର ତ ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ନା । ପରୀକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ନମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । କେହି ଫେଲ୍ କେହି ପାସ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ମନକୁ ପଚାର - ବାବା ମୋତେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ କେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି? ଅମୁକଠାରୁ ଭଲ ହୋଇଛି ନା କମ୍? ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ଦେଖାଯାଏ ଯଦି କେହି କୌଣସି ବିଷୟରେ ଦୁର୍ବଳ ଥା'ନ୍ତି ତେବେ ସେ ତଳକୁ ଚାଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଶ୍ରେଣୀର ମନିଟର୍ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଯଦି ଦୁର୍ବଳ ଥିବେ ତେବେ ସେ ତଳକୁ ଖସିଯିବେ, କ୍□ଚିତ୍ କେହି କେହି ବୃତ୍ତି ପାଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲ୍ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାଠ ପଢୁଛୁ, ଏଥିରେ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଛ ନା । ଯଦି ଦୃଷ୍ଟି ବିକାରୀ ରହୁଥିବ ତେବେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଏହି ବିଷୟରେ ଦୁର୍ବଳ ଅଛି । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଏ - ମୁଁ ଅମୁକ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ । କେହି ଏପରି ମଧ୍ୟ ଭାବନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବି । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ବିଷୟ ହେଉଛି - ପବିତ୍ରତା । ବହୁତ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ବାବା ମୁଁ ହାରିଗଲି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ତାଙ୍କ ମନରେ ଆସୁଛି - ଏବେ ମୁଁ ଆଉ ଉପରକୁ ଚଢିପାରିବି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ଏହା ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ବଂଶକୁ ଯାଇପାରିବ । ଶିକ୍ଷକ ତ ଜାଣିପାରୁଥିବେ ଯେ, ଇଏ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ ନା ନାହିଁ? ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଶିକ୍ଷକ । ଏହି ଦାଦା ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢିଛନ୍ତି ନା । କେହି ଛାତ୍ର ଯଦି ଖରାପ କାମ କରିଲେ ତେବେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆଗରୁ ବହୁତ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଦଣ୍ଡ କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଛାତ୍ରମାନେ ଅଧିକ ବିଗିଡି ଯାଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ଛାତ୍ରମାନେ କେତେ ହଙ୍ଗାମା କରୁଛନ୍ତି । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟୁ ବ୍ଲଡ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ନା । ସେମାନେ ଦେଖ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । ନିଆଁ ଲଗାଇ ନିଜର ଯବାନୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ଯବାନ ଛାତ୍ରମାନେ ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ବହୁତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେଖିବାକୁ ତ ବହୁତ ଭଲ ଜଣା ପଡୁଛନ୍ତି । ଯେପରି କୁହାଯାଏ - ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଆଦି ଅନ୍ତ ଜାଣି ହେବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ଜାଣି ହେବ ନାହିଁ ଯେ, ଇଏ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ମନୁଷ୍ୟ । ହଁ, ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଇଏ କିପରି ପଢୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କର ଚଳଣି କିପରି । କେହି ତ ଏପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ମୁଖରୁ ଫୁଲ ବାହାରୁଛି, କେହି ତ ପୁଣି ପଥର ବାହାରିବା ଭଳି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ, ପଏଣ୍ଟସ୍ ଆଦି ଲେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ପଥର । ବାହାରର ଶୋ ବହୁତ ରହିଛି । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବତ୍ ଶୁଣନ୍ତି, ନିଜକୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ସନ୍ତାନ କୁହନ୍ତି, ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାନ୍ତି, ପୁଣି ପଳାଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେମାନେ ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଭଲ ଭଲ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେହି ସେନାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ଉଡାଜାହାଜ ସହିତ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେଉଛି, ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢିବାରେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ମେହନତ ଲାଗୁଛି । ଦେଖାଯାଉଛି ଇଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଠପଢାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ତାଙ୍କୁ ହଣ୍ଟର ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ତ ଆମର ବାବା, ବାବା କିଛି ହେଲେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଆଇନ ନାହିଁ, ଏଠାରେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଶାନ୍ତ ରହିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା ତ ସୁଖଦାତା, ପ୍ରେମର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଚାଲି ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବା ଦରକାର ନା, ଯେପରି ଦେବତାମାନଙ୍କର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ସନ୍ତାନ ପଦ୍ମାପଦମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କୁହାଯିବ ନା । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଭଳି ହୋଇଚାଲିବ । କେହି କେହି ମହାନ୍ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବେ । ଚଳଣି ଏପରି

ହୋଇଥାଏ ଯାହାଦ୍□ାରା ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଇଏ ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଏ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସୁଖଦେବା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ । ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ନିଜକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମ୍ଭାଳ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେବାର ଅଛି, ଲୁହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ହୀନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କେବେ ଚିଠି ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବିଚରାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଥିବ!

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛି, କାଲି ପୁଣି ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ କାଲି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲୁ, ଆଜି ଗୁଲାମ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଏବେ ସମସ୍ତ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଏହା ଏକ ବିଚିତ୍ର ବୃକ୍ଷ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଏହା କଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ ପୂରା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ସଠିକ୍ ବୃକ୍ଷ । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ବେହଦ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ମିଳୁଛି । ସ୍□ୟଂ ବୃକ୍ଷ ପତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବୀଜ କେତେ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିରୁ ଫଳ ଦେଖ କେତେ ବଡ ବାହାରୁଛି । ଏହା ପୁଣି ବିଚିତ୍ର ବୃକ୍ଷ, ଏହାର ବୀଜ ବହୁତ ଛୋଟ । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଛୋଟ, ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ କଥା କହୁଛନ୍ତି - ସିଏ କହିଲେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ୟୋତି ବାହାରି ମୋ ଠାରେ ମିଶିଗଲା । ବାସ୍ତବରେ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ୟୋତି ବାହାରି ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କଠାରେ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । କ'ଣ ବାହାରିଲା? ଏ କଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ତ ବହୁତ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମହିମା ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ - ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ମହିମା ନାହିଁ । ମହିମା କେବଳ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରହିଛି ଏବଂ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ମହିମା ରହିଛି । ବାବା ବହୁତ ଭଲ କାର୍ଡ ତିଆରି କରାଇଥିଲେ । ଯଦି ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବାର ଅଛି ତ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ହିଁ ଏପରି କରିଛନ୍ତି । ବାସ୍ କେବଳ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କର । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛି ପୁଣି ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଓହ୍ଲାଉଛି । ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି, ତତ୍ତ୍□ମ୍ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ, ଏବେ ପୁଣି କ'ଣ ହୋଇଗଲ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିଏ ଥିଲେ? ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଥିଲ । ରାଜା-ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜଧାନୀର ଥିଲେ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ (ବତୀଘର) ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ, ପରେ ହେବ । ଯିଏ ପାସ୍ □ିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବେ ତାଙ୍କର ହିଁ ସେହିପରି ଅବସ୍ଥା ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଥିବ । ସେତେବେଳେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ଅତିସ୍ନେହୀ ଏବଂ ଅତିପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ କୁହାଯିବ । ବାବା ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜ୍ୟ କୁର୍ବାନ (ସମର୍ପଣ) କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରାଜତ୍□ କରୁ ନାହିଁ, ତୁମକୁ ଦେଉଛି, ଏହାକୁ ନିଷ୍କାମ ସେବା କୁହାଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚଢାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ତିଆରି ହୋଇଛି । ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଶେଷ ନମ୍ବରର ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବିତ୍ର । କିନ୍ତୁ ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେବେ ହେଲେ ମିଥ୍ୟା ଅହଂକାର ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବାକୁ ହେବ, ରଥର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ନା । ଇଏ ତ ଲୌକିକ ଜୀବନରେ କେବେ ବି ଗାଳି ଖାଇ ନ ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଏବେ ତ ଦେଖ କେତେ ଗାଳି ଖାଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇ ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଗତି କ'ଣ ହେବ, ସେମାନେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବେ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦେଖ ମାୟା କିପରି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖବରଦାରୀ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମାୟା କାହାକୁ ବି ଛାଡୁ ନାହିଁ । ସବୁ ପ୍ରକାରର ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ସବୁ ସନ୍ତାନ କାମ ଚିତାରେ ବସି କଳା କୋଇଲା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ସମାନ ନୁହଁନ୍ତି । ନା ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାଭଳି ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଏହାର ନାମ ବେଶ୍ୟାଳୟ, କେତେ ଥର କାମ ଚିତା ଉପରେ ଚଢିଥିବେ । ରାବଣ ମଧ୍ୟ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିକୁ ହିଁ ପତିତ କରିଦେଉଛି । ଏଠାକୁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ମଧ୍ୟ ଏପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବିନା କ୍ରିମିନାଲ ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ହେଲେ ବଦଳିପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସୁରଦାସଙ୍କର କାହାଣୀ ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଏକ କାହାଣୀ, ତଥାପି ବାବା ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ଅଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧକାର । କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା, ତୁମେ ତ ଅଜ୍ଞାନୀ ଅନ୍ଧ ଅଟ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଜ୍ଞାନ ତ ଗୁପ୍ତ, ଏଥିରେ କିଛି କହିବାର ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଆସିଯାଉଛି । ଏହା ସବୁଠାରୁ ସହଜ ଜ୍ଞାନ । କିନ୍ତୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାୟାର ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଥିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତୋଫାନ ଭିତରେ ଅଛ, ଯେତେବେଳେ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଏତେ ତୋଫାନ ଆସିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଖସିବ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ଦେଖିବ ତୁମର ବୃକ୍ଷ କେତେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ନାମାଚାର ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ବୃକ୍ଷ ତ ବଢୁଛି । ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ବିନାଶ ହେଲେ ବହୁତ ଖବରଦାର ହୋଇଯିବେ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ । ଜାଣିଯିବେ ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲ । କାହାକୁ ଆଖି ଦେଖାଅ ନାହିଁ । କ୍ରୋଧର ଭୂତ ଆସିଲେ ଚେହେରା ହିଁ ଏକଦମ୍ ବଦଳିଯାଇଥାଏ । ତୁମକୁ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ ଚେହେରା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଶେଷ ସମୟରେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଟ୍ରାନ୍ସଫର ହେବ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭରେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥିଲା, ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପାର୍ଟ ଦେଖିବ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ମିରୁଆ ମୌତ ମଲୁକା ଶିକାର... ଅର୍ଥାତ୍ କାହାର ସର୍ବନାଶ ତ ଆଉ କାହାର ପୌଷ ମାସ । ପଛକୁ ବହୁତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାର ଅଛି, ତେବେ ତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ ନା - ମୁଁ ଏପରି କରିଲି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଯଦି ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ନ ରଖିବ ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ଯିଏ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଶିବବାବାଙ୍କର ଗ୍ଲାନି କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ସ୍ଥାପନାରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ତ ଏବେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅସୁର ଇତ୍ୟାଦି ରହିବେ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ସଂଗମଯୁଗର କଥା । ଏଠାରେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରକୁ କେତେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମାଡ ମାରୁଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବିବାହ ନିଶ୍ଚିତ କର । ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିକାର ନିମନ୍ତେ କେତେ ମାଡ ମାରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେତେ ସାମନା କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ରହିପାରି ନାହାଁନ୍ତି, ଇଏ ପୁଣି କିଏ ଯିଏକି ପବିତ୍ର ରହି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ଗଲେ ନିଶ୍ଚିତ ବୁଝିବେ । ପବିତ୍ରତା ବିନା ଦେବତା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବୁଝାଉଛ - ଆମକୁ ବହୁତ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି, ତେଣୁ ବିକାରକୁ ଛାଡି ଦେଇଛୁ । ଭଗବାନୁବାଚ - କାମକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ । ଯଦି ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ତେବେ କାହିଁକି ପବିତ୍ର ନ ରହିବା । ପୁଣି ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛି । ଏହା ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠପଢା ଅଟେ ନା । ସ୍□ୟଂ ବାବା ଏଠାକୁ ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି - ଏହି କଥାକୁ ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ମାୟା ଚାପୁଡା ମାରିଦେଉଛି । ମାୟା ଅବଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରାଉଛି ତେବେ ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ । ମାୟା ଏପରି ଖାମ୍ଖିଆଲି କରିଦେଉଛି, ବହୁତ ଅହଂକାରୀ କରିଦେଉଛି ସେକଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ରାଜଧାନୀରେ ତ କ୍ରମାନୁସାରେ ପଦ ରହିବ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି କାରଣ ଥିବ ନା । ଏବେ ତୁମକୁ ଅତୀତ, ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭବିଷ୍ୟତର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ତେଣୁ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଅହଂକାର ଆସିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମରିଗଲ । ମାୟା ଏକଦମ ⍰ର୍ଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରିଦେଉଛି । ବାବାଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କଲେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି କ୍ରୋଧରେ ଆସି ପରସ୍ପରକୁ ଆଖି ଦେଖାଇବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ଅବଜ୍ଞା କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ପାସ୍ ⍰ିଥ୍ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ପାଠପଢାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଚୈତନ୍ୟ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ (ବତୀଘର) ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦିନ-ରାତି ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତାଙ୍କର କ୍ଷମତା ଦ୍□ାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜ କରୁଥିବା ସର୍ବଦା ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଭବ ।

ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତାଙ୍କର କ୍ଷମତା ଦ୍□ାରା ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ - ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଏତେ ଅଟଳ ରହିଥାଉ ଯାହାକୁ କେହି ବି ଏହାକୁ ଟଳମଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରରେ ଯେତେ ବି ବଡ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା'କୁ ଅତି ସହଜ ଅନୁଭବ କରିବ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଏଭଳି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ତିଆରି ହୋଇଗଲାଣି ଯାହାକି କୌଣସି ବି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଅତି ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି, ବୁଦ୍ଧି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପିତାଙ୍କୁ ଯଦି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକର ଉତ୍ତର ସହଜରେ ମିଳିଯିବ ଏବଂ ସହଜ ମାର୍ଗର ଅନୁଭୂତି ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ପରବଶ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମଜା ତ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ହିଁ ରହିଛି । ନିଆରା ହୋଇଯିବା ଅର୍ଥ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବା । ନିଜର ସଂସ୍କାର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ନ ରହୁ । କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି, କରିବାକୁ ତ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା - ଏହା ହେଉଛି ଜୀବନ-ବନ୍ଧନର ସ୍ଥିତି । ଇଚ୍ଚା ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଭଲ ଲାଗିଲା, ଶିକ୍ଷା ଦେବା କଥା କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧ ଆସିଗଲା - ଏହା ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ବନ୍ଧନର ସ୍ଥିତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନମୁକ୍ତ, କେବେ ବି ଏଭଳି କୌଣସି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।